

ARANYESŐ TORINO-BAN

Vasárnap véget ért a Masters Világjátékok Torino-ban - a mi sportágunkon belül a már szokásos magyar dobó sikerekkel és néhány szokatlan eredménnyel is. A 30 sportág kb. 30ezer sportolójának részvételével zajlott szenior olimpián 21 fős csapattal vettünk részt és versenyzőink java része valamilyen érmet nyert: az általam eddig ismert eredmények alapján Benes Magdi, Fábíán Zoltán és Lezsák Balázs is aranyérmet nyertek, még hozzá jó eredményekkel és a hihetetlen, de már 75 éves debreceni Kurunczi Zoli is a dobogó tetejére állhatott a rúdugrásban.

Iszonyú meleg, napközben 40 fok izzasztotta az atlétákat a Primo Nebiolo stadion égszín-kék Mondo borítású pályáján, amitől persze leginkább a közép- és hosszútávfutók szenvedtek. Nem is értem, hogy bírták például a fél-maratonisták ezt az iszonyú igénybevételt. Nem véletlen és teljesen jogos volt a szervezők részéről a fokozott orvosi ellenőrzés. Előre kérték az összes labor és orvosi igazolások bemutatását már az akkreditációnál és a hiányokat a helyszínen biztosított orvosi rendelőben lehetett jó pénzért pótolni.

A futószámokról is ejtve néhány szót: a veszprémi Kósa Zoli M45-ben 400 és 800 méteren is 4. lett. Jómagam a 800m-re koncentráltam és a nagy meleg miatt kialvatlanul kicsit dőcögősre sikerült előfutam után a döntőben már felszabadultan tudtam versenyezni.

3 orosz és 3 olasz ellen nem volt egyszerű a taktikai harcot megvívni. Mindent megpróbáltak: előlről-hátulról-oldalról bezártak, lökdöstek, de semmi nem tudott kizökkenteni a nyugalmamból. Tudtam a 70-es első kör után már, hogy az idő múlása csak nekem kedvez. Minél később kezdik a hajrát, nekem annál jobb, mert úgy éreztem az utolsó 100-on jobb vagyok. Így is történt: 200-nál megindult a jobbik orosz, utána régi ellenlábasm, az olasz Andreoli és én. 150-nél kikerültük a vezető Morozovot és egymás mellett fordultunk a célegyenesbe, ahol aztán nem volt mese: 80-nál indítottam még egy tempóváltást és ez már sok volt Andreolinak - végül 6 métert vertem rá és 2'16,5-tel az élen értem a célba.

Nem gondoltam volna 9 hónappal ezelőtt mikor a 2. térdműtétem miatt feküdtem a műtőasztalra. Hála Dr. Hidas Péternek, a Sportkórház kiváló sebészének, jól összerakta a bal lábamat. Gonda Tibor és Gonda István edzőim pedig a tréning programomat, hogy ilyen rövidített felkészüléssel is így fel tudtak hozni, csodaszámba megy.

Kell-e mondanom, hogy ezek után, a szervezési hiányosságok és az embertelen kánikula ellenére csodálatos helyként emlékszem az észak-olasz városra.

U.i.: elnézést kérek azoktól akiknek eredményét nem tüntettem fel itt részletesen is! Kérlek írjátok meg magatokról, ki mit ért el, mert elég nehéz külön-külön utánakeresni. Bodó István minden eredményt ill. összegezést is feltesz majd a honlapra.

Sporttársi üdvözléssel: Gajdos Tamás